

[Skatteministeren]

Ekspedition af betalinger via betalingservice (PBS) forudsætter, at betalingsmodtager (Told & Skat) i måneden forud for betalingsmåneden meddeler PBS, hvad der skal betales i den kommende måned for personer tilmeldt betalingservice. Betalingsmåden er derfor kun aktuel for restskat, der betales i rater, B-skat og acontobidrag. Staten skal betale et gebyr pr. indbetaling.

Jeg er positiv over for en løsning, hvorefter betalingservice kan anvendes ved betaling af eksempelvis personskatter.

Jeg har bedt Told- og Skattestyrelsen om at arbejde videre med muligheden for at anvende betalingservice. Styrelsen arbejder for tiden med planer om omlægning og modernisering af de edb-systemer, der forestår skatte- og afgiftsoprævningen. Senest i denne forbindelse vil muligheden for at anvende betalingservice blive vurderet.

Hvis de nuværende edb-systemer skal indrettes til at håndtere betalingservice, medfører dette omfattende ændringer af bl.a. udskrivningsrutiner og af kommunikationsrutiner mellem styrelsen og PBS/TotalGiro.

Hvis betaling via betalingservice skal begrænse restancerne, skal de pågældende debitorer være tilmeldt denne betalingsform. Der findes ingen tilgængelige oplysninger, der kan belyse, om muligheden for at tilmelde sig betalingservice påvirker restanceudviklingen.

Spm. nr. S 377

Til *skatteministeren* (13/12 93) af:

Jens Thoft (SF):

»Hvad er årsagen til, at skattevæsenet i meget stort omfang, ja næsten systematisk, har undladt at tage de forskudsregistreringsoplysninger for 1994 i betragtning, som skatteyderne har givet skattemyndighederne i forbindelse med ændring af forskudsregistreringen i og for 1993?«

Svar (23/12 93):

Skatteministeren (Stavad):

I forskudsskemaet for 1993 er afsat plads til, at skatteydere ved siden af ændringer til forskudsregistreringen for 1993 kan angive beløb, der efterfølgende ønskes anvendt ved forskudsregistreringen for 1994.

Til den ordinære forskudsregistrering for 1994 er der fra kommunerne modtaget oplysninger af denne art for 322.000 skatteydere. Med undtagelse af over-/underskud af ejerbolig, der indgår i oplysningerne fra 127.000 af disse skatteydere, er oplysningerne anvendt ved forskudsregistreringen.

Over-/underskud af ejerbolig er for alle skatteydere, hvor der findes en årsregulering, beregnet automatisk ud fra årsreguleringen. Der er her anvendt skattereformens nedsættelse af beregningsprocenten til 2. Denne nedsættelse har skatteyderne ikke kunnet tage hensyn til ved fremskrivningen til 1994-oplysninger.

Indkomster, hvor der skal beregnes arbejdsmarkedsbidrag, er nedsat med 5 pct. i forskudsregistreringen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.

Af landbrugsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 8/12 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Lovforslagets vigtigste del består i, at landbrugsministeren får en bemyndigelse til at lave regler om udbetaling af støtte fra lovens nævnte forordninger, og at det skal ske til en konto i et pengeinstitut. Som det er nu, kan den enkelte landmand vælge, om det skal ske via check eller bankkonto.

Da der er tale om store beløb, f.eks. hektarstøtten på over 2,5 mia. kr. fordelt på godt 70.000 modtagere, er det rimeligt, at der sker en forenkling, således at udbetalingen bliver nemmere at administrere og overførslerne mere sikre. For et erhverv, der altid taler om regelforenkling, må det være sagen.

Vi kender det også fra det sociale område og fra overenskomster på arbejdsmarkedsområdet, at den, der udbetaler, også kan bestemme udbetalingsformen.

[Bjarne Laustsen]

Derudover indeholder lovforslaget en bemyndigelse til landbrugsministeren til at offentliggøre kontrol- og analyseresultater i forbindelse med overtrædelse af de af loven omfattede regler samt en udvidet adgang til at foretage lønindeholdelse. Tilsvarende regler findes i loven om foderstoffer og loven om frø, kartofler og planter, hvor de medvirker til at sikre overholdelse af kvalitetsreglerne inden for de pågældende områder. Bestemmelsen i denne lov vil ligeledes blive anvendt til at sikre overholdelsen af kvalitetsregler som f.eks. regler om klassificering af oksekød.

Fra Socialdemokratiets side er der tilslutning til forslaget.

Rønholt (KF):

Når man er i tvivl om et lovforslag, så kan man vælge at sige fra med det samme. Men sådan fungerer lovgivning ikke altid. Man har vel også mulighed for at undersøge forholdene, stille spørgsmål og så ud fra de afgivne svar danne sig et indtryk af, om det er rigtigt eller forkert at give tilsagn til.

Jeg kan ikke i dag give tilsagn til landbrugsministeren om støtte til dette lovforslag på grund af en række usikre forhold. I lovforslaget er der givet udtryk for, at den vigtigste del er ønsket om at kunne anvise pengene til en bestemt konto i et bestemt pengeinstitut. Umiddelbart lyder det som en administrativ forenkling og en indlysende måde at stille krav på, når man udbetaler penge, men med den seneste debat om bankers sikkerhed kunne man godt forestille sig, at nogle kom i den situation, at pengene stod på en konto i en bank, som senere ikke var i stand til at udbetale pengene. Jeg forstår, at det også er det forhold, som Rigsrevisionen må have stillet spørgsmål til.

Derfor undrer det mig lidt, at man blot henviser til en telefonisk bekræftelse fra Europa-Kommissionen, om disse forhold er i overensstemmelse eller ikke er i overensstemmelse med EF-retten. Det mindste, vi må kunne forlange, er et skriftligt svar fra Europa-Kommissionen og ikke blot en henvisning til en telefonsamtale.

Man kunne også rejse det spørgsmål, om en bank får en fortrinsstilling i det tilfælde, modtageren går i betalingsstandsning – en fortrinsstilling, som andre kreditorer kunne rejse betrettede indvendinger imod. Det er nogle af

disse usikre forhold, der gør, at jeg ikke i dag kan give endeligt tilsagn.

Lovforslaget indeholder også et ønske om bemyndigelse til at opkræve morarenter ved for sen indbetaling fra virksomheder. Jeg synes også, det umiddelbart lyder indlysende og rigtigt, at hvis man ikke betaler til tiden, så må der være et krav om at betale morarenter. Men det er vel ikke mærkeligt, at man i denne forbindelse så spørger: Gælder det begge veje? Gælder det også, når staten udbetaler penge for sent efter en i henhold til EF-retten fastsat dato? Hvis det gør det, må det være lige så rimeligt at stille spørgsmål i udvalget – eller hvis ministeren kan svare på stående fod – om dette også indgår i lovforslaget.

Endelig ønskes der en bemyndigelse til udpantning af afgifter og renter samt bøder. Også det synes jeg lyder indlysende rigtigt: Hvis folk ikke betaler, hvad de skylder, så skal der være en udpantningsret. Jeg ved ikke, om det er det, der er omtalt i Jyllands-Posten i dag, hvor staten bliver beskyldt for at holde penge tilbage, på grund af at man ønsker at kunne modregne. Det er ikke altid, man bliver citeret korrekt i avisen – det synes jeg vi har mange eksempler på ikke altid er tilfældet – men jeg vil godt spørge, om det er disse forhold, som nu skal legaliseres, altså en praksis, som allerede er indført, som man ønsker at legalisere, eller det er to ganske forskellige forhold, der gør sig gældende her.

Jeg kan, som jeg sagde før, ikke på stående fod give tilsagn, men vil medvirke positivt i udvalget til at få en afklaring af disse forhold.

Mejdahl (V):

Lovforslaget giver landbrugsministeren en række bemyndigelser, og det er derfor væsentligt for vor bedømmelse at få lidt afklaring på, hvordan landbrugsministeren forestiller sig administrationen af loven, og det vender vi tilbage til i udvalget.

Der er ingen tvivl om, at mange landmænd oplever deres hverdag mere og mere bureaukratiseret: flere skemaer og flere ansøgninger for at modtage de kompenserende støttebeløb. Derfor er vi i Venstre tilhængere af, at ordningerne forenkles, og hvor der er tale om forenklinger, dér er vi med. Derfor vil det også være en god idé, at så mange beløb som muligt overføres direkte til en konto i et pengeinstitut.

[Møjdhall]

Vi vil imidlertid opfordre landbrugsministeren til at indføre en bestemmelse om, at de, der ønsker pengene udbetalt i checks, fortsat kan få det, hvis de direkte beder om det. Det vil absolut blive de færreste, der ønsker det, men vi vil gerne have den mulighed med. Teknisk set er det muligt, og det vil ifølge bemærkningerne ikke kunne være EF-stridigt.

Der har på det sidste været en debat i dagspressen om, at EF-støttebeløb ikke har været udbetalt rettidigt. Emnet tages op i Landbrugs- og Fiskeriudvalget i et samråd i dag, og jeg skal ikke foregribe begivenhedernes gang, men alligevel vil jeg gerne sige, at jeg forstår reaktionen: Nu har det offentlige med bål og brand krævet regler og tidsfrister overholdt på dato og klokkeslæt, og kommaer og decimaler skulle være på plads. Så er der vel ikke noget at sige til, at reaktionen nu kommer, når det offentlige så er for sent ude.

I den anledning og på den baggrund vil jeg godt opfordre landbrugsministeren til i det mindste at sikre, at for sent udbetalte EF-penge forrentes med den samme rente, som opkræves den modsatte vej; procentsatsen står jo i lovforslaget. Selv om det offentlige i renteloven friholdes for at betale morarenter, fordi det offentlige pr. definition betaler til tiden, bør for sent udbetalte EF-penge gøre en undtagelse. Endelig bør den samme undtagelse gøres gældende, når der er tale om, at staten modregner. EF-støttemidlerne gives som kompensation for et prisfald og bør ikke sidestilles med skat og moms. Jeg vil godt bede landbrugsministeren overveje det under den synsvinkel, og så vender vi tilbage til det i udvalgsarbejdet.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke får økonomiske eller personale-mæssige konsekvenser for staten eller kommunerne. Hvis det er lettere med overførsler end med checks, må der også være nogle konsekvenser; det må da lette det et eller andet sted.

Endelig til slut som et kuriosum: Det er ikke kun landmændene, alle disse planer ridder som en mare. Det gør de åbenbart også i centraladministrationen. I lovforslagets bemærkninger til nr. 2 står der:

»Tilsvarende regler findes i loven om foderstoffer og loven om frø, kartofler og planer«.

De »planer« skulle jo nu nok være »planter«. Bønder vil hellere have planter end planer, skulle jeg hilse og sige.

Vi vil i Venstre tage disse ting frem i udvalget, og vi giver tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Birthe Hansen (SF):

Der er, som de tidligere ordførere har sagt, en del bemyndigelser i forslaget, og de begrundes bl.a. med et ønske om på tilfredsstillende måde at kunne administrere udbetalingerne til de mange modtagere af støtte under EF's landbrugsordninger samt sikre kvalitetsreglerne inden for de pågældende områder. Så langt, så godt.

Som noget nyt skal støttemodtagerne angive en konto i et pengeinstitut – det har andre ordførere også nævnt – hvor støttebeløbet skal indsættes. Den hidtidige praksis har været udbetaling i checks trukket på Nationalbanken. Den nye ordning, der er foreslået af regeringen, er landbrugets organisationer tilsyneladende ikke særlig begejstrede for. De ønsker fortsat – og det kan jeg nok hen ad vejen være enig med dem i – at der skal eksistere en valgmulighed – det var Venstres ordfører også inde på – således at man ikke fuldstændig umyndiggør folk. Det er det, jeg mener at man er på vej til. Det er ikke første gang, det sker; det er omsiggribende i disse år, at man umyndiggør folk. Alle offentlige ydelser ender til sidst med at være noget, hvor staten bestemmer, hvordan folk skal have dem udbetalt. SF mener, at det er det enkelte menneskes ret, når den pågældende modtager en offentlig ydelse, selv at bestemme, hvordan den skal udbetales. Det kan ikke være rimeligt, at man skal påtvinges et pengeinstitut, og at man skal benytte sig af en konto. Der vil jeg godt henvise til, hvad den konservative ordfører sagde. Med den usikkerhed, der hersker i forbindelse med alle de ting, der er sket i de senere år, synes jeg det er ganske urimeligt, at vi stiller disse krav. Jeg ved godt, at hvor det drejer sig om lønoverførsler – det blev nævnt i dag; jeg springer lidt i det – begrundes det i, at det står i overenskomsten, at arbejdsgiveren kan bestemme det; men det mener jeg bare ikke at det bliver spor bedre af.

Bortset fra umyndiggørelsen har vi for så vidt ikke så meget imod bemyndigelserne som sådanne. Men der er nogle specielle områder, og det er bl.a. dette her, hvor det, at man skal bruge kontoen i pengeinstituttet, så begrundes med, at der spares nogle kolossale administra-

[Birthe Hansen]

tive omkostninger. Så er det underligt, at jeg ikke ét sted i bemærkningerne kan finde, hvad det er for kroner og øre eller millioner, man sparer, og det vil jeg godt spørge ministeren om. Det er muligt, at jeg ikke kan få svar på det i dag, men så kan jeg da formentlig få det under udvalgsarbejdet.

Det andet spørgsmål, jeg har, går på – det er igen noget, ministeren sikkert ikke kan svare på, men det kan udvalget så også bruges til – at hvis nu man, fordi regeringen jo har sit flertal, beslutter sig for, at sådan skal det altså være, kunne man så forestille sig den mulighed, at en kunde i et bestemt pengeinstitut opretter en konto i et andet pengeinstitut til at modtage dette støttebeløb? Eller ville det ikke kunne lade sig gøre, fordi bankerne har et indbyrdes samarbejde? Det, jeg har et problem med, er, om bankerne så arbejder sammen indbyrdes og alligevel i den sidste ende eventuelt kan snuppe pengene.

Niels Højland (FP):

Fremskridtspartiet er jo ikke nogen varm fortaler for den slags bemyndigelseslove, men hvis der kan laves noget, som afbureaukratiserer nogle ting i ministeriet, så er det klart, at vi altid vil være positive. Men den kritik, der i den seneste tid er kommet fra nogle i landbruget, med hensyn til, at en bestemt bank måske ville få en fortrinsstilling, kan vi fuldt ud tilslutte os. Hvis vi til syvende og sidst skal stemme for dette forslag, skal det helt klart være sådan, at man stadig væk kan vælge at få en check tilsendt enten direkte eller på anden vis. Og det er klart, at vi under udvalgsarbejdet også vil forsøge at få oplyst, hvor mange det i grunden drejer sig om, der på nuværende tidspunkt stadig væk ønsker at få en check tilsendt. Jeg tror, at det allerede i dag er en lille del; de fleste har sandsynligvis allerede sat et kryds i den pågældende rubrik og skrevet kontonummeret på.

Så er der også et andet problem, og det er, at der jo er nogle inden for landbruget, der har andre finansielle forbindelser end en bank. Der er måske nogle, der har en girokonto, det ved jeg ikke; men der kan også være nogle landmænd – det er måske de færreste, for landbrugets økonomi er jo blevet undermineret i de seneste år, men det var i hvert fald tilfældet for ganske få år siden – der også har en aftale med

deres lokale foderstofleverandør om, at de har pengene stående hos dem til en lidt højere rente, end det lokale pengeinstitut vil give. Og så kunne det jo godt være en fordel at sige, at man også vil have den check sendt til sin lokale foderstofleverandør. Den slags ting vil vi i hvert fald forsøge at få belyst.

Skal vi stemme for lovforslaget – og det vil vi ikke afvise at vi vil – skal det i hvert fald være sådan, at der er bevaret en frihed til at få sendt pengene hen, hvor man ønsker det. Men selvfølgelig er det i orden, at man fra ministeriets side søger at få gjort det så administrativt let som muligt.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede her i dag, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

Centrum-Demokraterne kan meget langt følge frivillighedsprincippet. Den enkelte borger bør i høj grad kunne indrette sig, som han eller hun nu finder det mest praktisk og hensigtsmæssigt, også når det gælder placering af midler, der udbetales til ham eller hende.

Når det drejer sig om, hvorledes midlerne skal udbetales, har det i mange år været mest praktisk og i pagt med den teknologi, der står til rådighed, at få udbetalt eksempelvis løn over en lønkonto oprettet i en bank eller sparekasse. Også landmænd har i mange år modtaget såvel slagteri- som mejerifregninger indbetalt direkte på en driftskonto i deres pengeinstitut. Det er en hurtig og sikker fremgangsmåde, som er mere lønsom for den enkelte landmand, end modtagelse af en check ofte vil være. Der kan måske gå flere dage efter modtagelsen, inden han eventuelt kan indsætte den i banken – med deraf følgende rentetab.

Der er fremkommet argumenter om, at banken umiddelbart har mulighed for modregning af et eventuelt tilgodehavende i disse indbetalinger. I praksis er det således, at en landmand, der er ude i vanskeligheder, ofte kan få oprettet en ny driftskonto, hvor aktuelle indbetalinger posteres, og hvor banken undlader at modregne i gælden på den oprindelige driftskonto. I øvrigt vil et pengeinstitut, der har ydet en stor kredit til en landmand, betinge over for denne, at indbetalinger fra mejeri og slagteri og støtte i henhold til EF-forordninger indsættes på konti i den pågældende bank. I modsat fald er jeg ret sikker på at kreditten vil blive opsagt.

[Sonja Albrink]

At det for administrationen er betydelig mere rationelt og omkostningsbesparende at lade udbetalinger ske ved overførsel til konto end ved checkkontering, er helt indlysende. CD kan derfor tilslutte sig lovforslaget, og vi vil gerne medvirke til en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Hans Larsen-Ledet (RV):

Det foreliggende forslag har til formål at forenkle tilskudsbetalinger til ca. 70.000 landbrugere. Alle tilskudsmodtagere forpligtes til at oprette en konto i et pengeinstitut; ja, det vil nærmest være en forudsætning for, at man kan modtage de omtalte tilskud.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke det er rigtigt opfattet, at det er den enkelte landmand, der selv bestemmer, hvilket pengeinstitut det skal være, så der altså ikke er nogen fra statens side, der kommer og siger, at man skal bruge det eller det pengeinstitut.

Ifølge forslaget er der også en bemyndigelse til landbrugsministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater samt offentliggørelse af navnene på kontrollerede virksomheder.

Vi kan fra radikal side sige, at vi har ikke noget at indvende imod lovforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Det foreliggende forslag har jo med forenkling af administrationen at gøre, og man plejer somme tider lidt humoristisk at sige, at der kun er én ting, der kommer af sig selv, og det er lommeuld. Men det er, ligesom om der er én ting mere, som også kommer af sig selv, og det er administration, skriveborde og ansatte. Der er en tendens til, at administrationen vokser rundt omkring i hele vort system. Derfor er det vigtigt, at vi prøver at finde alle de steder, hvor det er muligt at lave en forenkling af administrationen.

Og her er der tale om at lave den administrative forenkling, der ligger i at kunne afregne direkte med en bank- eller sparekassekonto frem for at udsende afregning pr. check.

Det er et princip, som vi i Kristeligt Folkeparti godt kan støtte. Vi er ikke bekymrede for at give landbrugsministeren den bemyndigelse, der bliver bedt om i lovforslaget her.

Det er jo ikke en ukendt måde at klare tingene på. Allerede nu sker vel de fleste afregning-

ger fra slagterier, mejerier og lignende virksomheder direkte til bankkonti. Så der er ikke meget nyt i det.

Jeg kan godt se, at der kan være nogle få stykker tilbage, som af forskellige grunde gerne så en check i hånden. Men her tror jeg man er nødt til at forfølge det mål at forenkle, og derfor kan vi støtte forslaget.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil gerne sige tak for, hvad jeg synes var en positiv modtagelse af forslaget. Jeg vil også gerne sige til hr. Rønholt, at en af grundene til, at vi har tre behandlinger i Folketinget og udvalgsbehandlinger derimellem, selvfølgelig er, at man skal have lejlighed til at få afklaret spørgsmål og få undersøgt tingene.

Hovedformålet med lovforslaget er at prøve at lave en forenkling, der i dette tilfælde også betyder, at landmændene faktisk får pengene tidligere.

Vi har jo haft en diskussion om, at 7.000 landmænd fik en check en dag, hvor de ikke kunne udnytte den til at betale deres kreditforening med. Men havde den været overført elektronisk, så havde de haft pengene på kontoen inden skæringsdatoen 1. januar.

Så der er altså også en gevinst for landmanden ved at få overført pengene så hurtigt som muligt og ikke først skulle have en check og så gå hen i sit pengeinstitut, når det har åbent, og få den vekslet til kontanter.

Jeg mener også – som fru Sonja Albrink var inde på – at mange af landbrugets egne organisationer, mejerier og slagterier, også benytter overførsel direkte til en konto. Og jeg kan bekræfte hr. Hans Larsen-Ledet i, at det er landmanden selv, der beslutter, hvilket pengeinstitut han vil benytte, og om han vil benytte flere, og hvilken konto det skal være.

Men det er vigtigt for at få en rationaliseringsgevinst ud af det, at alle har sådan en konto, at man ikke kan bede om at få en dispensation for 100 eller 200 eller 300 landmænd, for så komplicerer man systemet.

Forenklingen ligger først og fremmest i, at det er alle. Det giver en forenkling af administrationen, og det giver en større sikkerhed i betalingsformidlingen. Derfor har jeg fremsat forslaget. Og så giver det altså landmanden en fordel ved, at han får pengene lidt hurtigere end ellers – eller at de er disponible lidt hurtig-

[Landbrugsministeren]

gere, end de ellers ville være, i hvert fald dér, hvor de f.eks. kommer til udbetaling en lørdag, og hvor man får en check.

Med hensyn til offentliggørelse af kontrolresultater er det for at prøve at skabe gennemsigthed og prøve at bygge op til en eller anden form for selvjustits ved, at man ligesom ved, hvilke virksomheder der kontrollerer godt, og hvor kontrollen er mindre god. Det giver en tryghed hos dem, der bruger systemerne. Det er baggrunden for det.

Jeg er selvfølgelig parat til at svare på alle de spørgsmål, der er stillet. Med hensyn til besparelser i administrationen må jeg sige, at jeg tror, det kan give en mindre besparelse, men jeg ville også tro, at det vigtigste er at få øget sikkerheden og få en forenkling.

Men desværre må jeg sige, at der er udsigt til, at vi er nødt til i Landbrugsministeriet at bede om at få flere stillinger i EF-direktoratet til at behandle disse mange, mange udbetalingsager og få dem behandlet tilstrækkelig hurtigt. Så generelt kan jeg ikke love, at der kommer en besparelse på den samlede administrationskonto, for der har været et ønske om, at man skulle arbejde hurtigere og mere sikkert og smidigt, end man har gjort. Og det mener jeg er et berettiget ønske fra landbrugets side.

De øvrige spørgsmål vil jeg meget gerne tage op i udvalget og prøve at svare på dem dér. Jeg vil dog sige, at med hensyn til det, hr. Mejdahl spurgte om, det om renterne, er vi selvfølgelig undergivet de generelle bestemmelser, der gælder for staten med hensyn til udbetalinger, ligesom alle andre ministerier er det.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Jeg håber ikke, landbrugsministeren fik det indtryk af min ordførertale, at jeg var imod forenklinger, eller at jeg under alle omstændigheder var imod lovforslaget.

Jeg forstår godt behovet for det, og det mener jeg også jeg gav udtryk for. Og jeg taler ikke om et stort antal, der kan have et berettiget ønske om en eller anden form for særordning.

Jeg peger bare på, at de ganske få, som virkelig har et berettiget ønske om en anden anvisningsform enten på grund af, at deres normale pengeinstitut er i en vanskelig situation, der har været meget omtalt i medierne – lavere

aktiekurser, og hvad ved jeg – eller hvor det modsatte er tilfældet: at andre kreditorer mener, det er urimeligt, at et pengeinstitut bliver begunstiget særligt i et tilfælde, hvor modtageren står i en konkurssituation.

Det er nogle af disse forhold, der gør, at jeg er en lille smule betænkelig. Det kan være, vi får det afklaret under udvalgsbehandlingen. Og selv om ministeren skulle få tilsagn om, at 98 pct. giver meddelelse om et kontonummer og et pengeinstitut, og at 2 pct. ønsker en særlig form, så kan ministeren vel også leve med det lovforslag.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg opfattede hr. Rønholts første indlæg positivt og helt relevant, og derfor sagde jeg også, at vi har tre behandlinger, for at vi skal kunne svare på spørgsmål. Men jeg vil gerne sige, at hver gang vi diskuterer administrationen af en eller anden ordning inden for landbruget og man siger, at der skal laves en særordning for nogle ganske få – det kan dog ikke betyde så meget! – så fører det til, at vi laver udviklede bureaukratiske systemer, som så giver anledning til misforståelser. Det er alle særordningerne, der giver mange af de administrative vanskeligheder, vi har. Derfor er det en generel opfordring til Folketinget, til landbruget og til ministeriets embedsmænd: Lad os alle sammen prøve at få så få særordninger som muligt, for systemerne er i forvejen komplicerede nok i sig selv.

Med hensyn til en fortrinsstilling for visse pengeinstitutter vil jeg sige, at jeg synes ikke, vi skal så generel mistillid til de danske pengeinstitutter i denne debat. Jeg tror på, at de er i orden. I øvrigt er der en indskydergaranti på 250.000 kr., så vidt jeg husker. Og så vil jeg sige, at pengeinstitutterne jo altså i øvrigt, bortset fra dette her, tit har fat i den lange ende, hvilket en eller anden var inde på tidligere. Hvis de af en eller anden grund ikke vil yde driftskredit mere, er landmanden jo også dårligt stillet. Hvis landmanden f.eks. sagde: I må slet ikke få nogen af vore mejerifregnings-, slagteriafregnings- eller hektarstøttepenge tilført, jeg vil kun have lov til at låne hos jer, så kunne det jo være, at pengeinstituttet også fandt på at agere på en eller anden måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner. (Lønindeholdelse).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 15/12 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Else Marie Mortensen (S):

Lovforslag nr. L 138 er et forslag til ændring af den lov om gebyrer og morarenter, som blev vedtaget i Folketinget i 1991. Loven drejer sig mere konkret om kommunernes og amtskommunernes mulighed for at fastsætte gebyrer og morarenter og iværksætte mere effektive inddrivelsesforretninger i forbindelse med offentlig gæld. Der gives nu mulighed for at anvende de samme effektive inddrivelsesmetoder i forbindelse med inddrivelse af morarenterne og gebyrerne som i forbindelse med gældens hovedstol. Der er tale om en administrativ forenkling og effektivisering for amter og kommuner, der benytter sig af disse muligheder.

På Socialdemokratiets vegne kan jeg give tilsgagn om støtte.

Torben Rechendorff (KF):

Der skal ikke herske skygge af tvivl om, at Det Konservative Folkeparti støtter ethvert skridt i retning af forenklinger i den offentlige sektor, og vi støtter også effektivisering af inddrivelse af gebyrer og renter og i det hele taget det offentlige, om jeg så må sige, udeståender.

I vores regeringstid er der taget adskillige initiativer, der dokumenterer, at sådan ser vi på det.

På den baggrund støtter vi det foreliggende lovforslag fra indenrigsministeren. Det gør vi også, selv om vi tror, at både forenklingen og den øgede inddrivelse vil vise sig måske at være af mindre karakter. Men vi glæder os under alle omstændigheder over det og støtter det.

Jeg skal blot føje til, at vi i udvalget – eller ministeren vil måske svare på det nu – vil stille spørgsmål vedrørende lovens bestemmelser om, hvad der ser ud til at kunne være en lovgivning med tilbagevirkende kraft. Jeg går ud fra, at ministeren har, om jeg så må sige, argumenterne i orden med hensyn til, at sådan forholder det sig ikke. Men jeg er altså en lille bitte smule tvivlende over for den formulering, som er anført i lovforslagets § 2, og det vil vi enten her eller, om jeg så må sige, hisset gerne have lidt nærmere belyst.

Erik Larsen (V):

Det er klart, at i en tid, hvor borgernes gæld til det offentlige vokser, og hvor det bliver sværere og sværere at inddrive pengene, må man se at få lavet nogle regler, som gør, at man får flest muligt af de skyldige beløb inddrevet.

Forslaget her er jo en forlængelse af tidligere bestræbelser i samme retning, og det er jo også, som det er sagt, et forenklingsforslag, som Venstre ser på med stor tilfredshed, og vi kan støtte intentionerne i forslaget.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at der jo også er eksempler på, at det offentlige skylder borgerne penge, og dér synes vi i Venstre, at det offentlige skylder borgerne at behandle dem på samme måde, som man forventer at borgerne skal behandle det offentlige.

Vi har i den seneste tid set nogle eksempler på, at det ikke er sket: at borgere har mistet renteindtægter på grund af fejl i det offentlige system, og det vil vi godt gøre noget ved ved denne lejlighed. Selv om det ikke har noget med lovforslaget at gøre, har det noget at gøre med den indstilling, vi har til hele denne sag.

Pernille Frahm (SF):

Det er klart, at det er vigtigt, at det offentlige får nogle ordentlige redskaber til at kunne få inddraget de tilgodehavender, det offentlige har. Og da dette forslag jo ikke rækker ved den